

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

מועד קטן - י"ח

1. **לדעת שמואל - מותר ליטול ציפורנים בחוה"מ וכן בימי אבלות כיון שהלכה כדברי המיקל אבל. מה המעשה שלמדנו בענין זה?**
 שמואל הגיע לנחם את אחיו פנחס, ושאלו מדוע לא נטלת ציפורניך? ענה לו: אילו היית אבל, היית מזלזל באבלותיך? והיו דברים אלו כשגגה שיצאה מפי השליט. ונעשה שמואל אבל, נכנס פנחס לנחמו. נטל שמואל ציפורניו וזרקם לפני פנחס ואמר: וכי חולק אתה על 'ברית כרותה לשפתים' [כמו שלמדנו שאברהם אמר 'ונשתחה ונשובה אליכם' ונסתייע וחזרו שניהם]
ההיתר של שמואל בין ביד בין ברגל. **לדעת רב** התירו רק בשינוי אבל במספרים אסור.
ר' יוחנן בבית המדרש בחוה"מ נטל הציפורנים בשינוי וזרקן ולמדו מכאן ג' הלכות: **א.** מותר ליטלן בחוה"מ. **ב.** אין מיאוס ליטול בשינוי בפני אחרים.
ג. מותר לזרוקן - ודווקא בביהמ"ד, שאשה לא מצויה שתעבור עליהם ותפיל עובריה. ואין לחוש שיאספו משם ויזרקו למקום אחר, כיון שהשתנו ממקומם אינן מזיקות. אבל במקום שתעבור אשה אסור לזרוק. הקוברן צדיק, שורפן חסיד, זורקן רשע.
2. **לרב: היה משמע מרבי שהתיר לגלח שפה בימי אבלות. לשמואל רבי אמר זאת בפירושו. על איזו שפה מדובר?**
 אביטול ספרא בשם רב: מקצה הפה האחד עד השני. **ר' אמי** - דווקא כשמעכב האכילה. ורבנ"י אמר ע"ע שהוא אסטניס וכל שיער מועט מפריע לו.
עוד מימרות של אביטול ספרא משמיה דרב: **א.** פרעה שהיה בימי משה גובהו אמה, זקנו אמה, אמתו אמה וזרת, ולקיים מה שנאמר 'ושפל אנשים יקים עליהם'. **ב.** וכן היה פרעה מכשף 'הנה יוצא המימה' ודרך המכשפים במים.
3. **ר' יוחנן: מי שיש לו רק חלוק אחר מותר לכבסו בחוה"מ. מדוע לא הוזכר במשנתנו?**
 כיון שהזכירה משנתנו את האנוסים המתירים, אפילו באופן שיש להם שני חלוקים.
עוד בשם ר' יוחנן: כלי פשתן כיבוסם קל ומותר לכבסם במועד. ולא הוזכר ההיתר במשנתנו כיון שההתרים בה עוסקים, אפילו בשאר מינים. **בר הדיא** הוכיח כן, ממה שראה בימה של טבריה, שמכבסים בגדי פשתן בחוה"מ. **דחה אביי:** שיתכן שעושים שלא ברצון חכמים.
4. **אלו מיני שטרות מותר לכתבם בחוה"מ, מטעם שנחשבים דבר האבד?**
 קידושי אשה, גיטין, שוברין, צוואות, מתנה, פרוזבול, איגרות שום [שכותבין למלוה על נכסי הלוה], איגרות מזון [המתחייב לזון בת אשתו מנישואיה הקודמים], חליצה, מיאונים, בירורין [בין יורשים], פסקי דין, איגרות רשות - צווי השלטון.
5. **לדעת שמואל מותר לארס אשה בחוה"מ שמא יקדמנו אחד. מהיכן הביאו לו ראייה?**
לה"א א': ממשנתנו 'קידושי אשה'. **ונדחה:** שמשנתנו בשטרי פסיקתא, - וכדבר גידל 'כמה אתה נותן לבנך וכו' עמדו וקדשו וכו' קנו באמירה. **לה"א ב':** אין נושאים נשים במועד' וכו' משמע לארס מותר. **ונדחה:** שיתכן, לא מבעיא לארס שאינו מצוה, אפילו לישא - שעושה מצות פו"ד, אסור. **למסקנא:** ברייתא דבי שמואל - מארסין אבל לא כונסין ואין עושין סעודת אירוסין שאין מערבין שמחה בשמחה. שמע מינה.
כיצד יתכן שמא יקדמנו אחר, הרי בת קול יוצאת ואומרת בת פלוני לפלוני. [וכן שדה פלוני לפלוני]
 אלא הכוונה שיקדמנו ברחמים [שתמות] **כמעשה** ברבא ששמע אדם מתפלל תודמן לי פלונית, אמר לו אל תבקש כך אם ראויה לך לא תלך ממך, ואם לא ראויה כפרת בה'. אח"כ שמעו רבא מתפלל שימות הוא לפניה או היא לפניו שלא יראנה נישאת לאחר. ושוב אמר לו אל תבקש כך.
6. **אלו מימרות למדנו, של רב בשם ראובן אצטרובילי?**
  - א.** מה' אשה לאיש. **מן התורה:** מה' יצא הדבר. **מן הנביאים:** כי לא ידעו כי מה' היא. **מן הכתובים:** ומה' אשה משכלת.
  - ב.** אין אדם נחשד בדבר אא"כ עשהו כולו או מקצתו, או שהרהר לעשותו, או שראה אחרים ושמה. **והקשו א.** עשרת השבטים בדו שקר על הקב"ה. **ותרצו** שעשו כדי להכעיס וידעו שאין בזה ממש. **ב.** מעדת קרח שכל אחד קינא לאשתו ממה. **ותרצו** שעשו זאת משום שנאה וידעו שאין זה אמת. **ג.** מדברי ר' יוסי: יהי חלקי עם מי שחושדין אותו בדבר ואין בו וכן היה אצל רב פפא. **ותרצו** שכוונתם היתה בקול שפוסק. וכוונת רב בקול שלא פוסק משך יום ומחצה. ואם פסק באמצע אפילו אם נתחדש אח"כ נחשב שפסק. **אמנם** אם פסק מחמת יראה מן החשוד, אינו נחשב פוסק. וכן אם נתחדש בתוקפו הראשון אינו נחשב פוסק. **אמנם** אם יש לו אויבים אפילו אם אינו פוסק, מן הסתם הם הוציאוהו.
7. **אלו שטרות אין כותבין במועד?**
  - א.** שטרי חוב. ואם אינו מאמינו או שאין לסופר מה יאכל - יכתוב.
  - ב.** ספרי תורה, תפילין ומזוזות. ואין מגיהין אות אחת אפילו בספר עזרא. ולר' יהודה כותב לצורך עצמו וכן טווה בשינוי תכלת לציצית.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)